

hel Del i Detailhandelen meget almindelige Fabrikata, vil Prisen absolut paavirkes deraf, og det vil absolut komme Forbrugerne til gode paa den ene eller den anden Maade, det er selvfølgerigt. Det kan være, at den ene Artikel beholder sin Pris, og at Købmanden beholder de 5 Ø., som Toldnedfættelsen mulig andrager, men saa bliver han nødt til paa en anden Artikel for at afrunde det at sætte sin Pris maatte 10 Ø. ned. Gennemsnitsfortjenesten i Detailhandelen kan omtrent angives til 20 pCt. af Omsætningen som Bruttoindtægt, og jeg er ganske sikker paa, at naar der sker betydelige Nedsættelser paa en hel Del af de Artikler, hvormed Detailhandleren handler, vil han blive nødt til at sætte sin Pris ned, saaledes at Gennemsnitsfortjenesten bliver uforandret; det tror jeg ikke, vi behøve nærmere at diskutere. Det ærede Medlem anførte jo ogsaa den gamle Handelsbalance, og mente, at der i den Retning vilde fremkomme en meget ugunstig Stilling. Ja, det er et Spørgsmaal, der bliver fremdraget altid, men naar man ikke kan faa saadanne Opgivelser for Ind- og Udførselen, at man overhovedet kan udbrage paalidelige Resultater af Tallene, saa nytter det sandelig ikke stort at anføre Handelsbalancen. Naar Prisen sættes for den ene Artikel ved Indførselen og for den anden ved Udførselen, naar man holder Fragter, Skibsfart og alt det ude af Betragtning, som det jo gøres i Toldvæsenets Noteringer, saa ser jeg ikke, at man i Virkeligheden kan udrede noget af det. Jeg tror, at man kan sige ganske i Almindelighed, at for den Nation, der sætter Tæring efter Næring, vil Handelsbalancen være, som den skal være, men for den Nation, der ikke gør det, bliver Handelsbalancen ugunstig. Altsaa jeg gaar ud fra, at den hidtil bestyttede Industri og Haandværket nogenlunde vil kunne klare sig efter det foreliggende Forslag, og jeg kan ikke erkende den særlige Betydning af, hvad det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) bemærkede, at man i Toldkommissionen havde foretaget en indgaaende Drøftelse af hver enkelt Virksomhed, og at, naar Flertallet nu kom og forandrede noget derved, mente han, det i Virkeligheden var at gaa bort fra de Resultater, der støttede sig paa meget nøje Undersøgelser. At disse Undersøgelser have deres Værdi, bestrider jeg selvfølgerigt ikke, men jeg vil paa det bestemteste benægte, at en Kommission, ligegyldig hvilken, kan komme til fuldstændig paalidelige Resultater med Hensyn til, hvorvidt en Virksomhed skal beskyttes mere eller mindre, allerede af den Grund, at Forholdene kunne forandre sig

fra Aar til Aar, saa at Kommissionen ikke kan udtale noget bestemt i saa Henseende. Jeg paastaar, at der findes ikke den Fabrikant eller industridrivende, som kan give saa bestemte paalidelige Oplysninger om hver enkelt Ting, at Toldkommissionen deraf kan danne sig en klar Forestilling; han maa selvfølgerigt gaa ud fra sine egne Forhold; men hvis han har gamle Maskiner, eller han ikke forstaar sine Ting — jeg tager de yderste Tilfælde — hvad Bevis ligger der saa i hans Paastande om, at en høj Beskyttelse er absolut nødvendig for den paagældende Industri? Og paa samme Maade gaar det, hvis en meget driftig og spekulerende Forretningsmand beviser, at han godt kan undvære den Told; saa ligger der heller ikke noget overbevisende dert. Man kan overhovedet kun tage den Slags Oplysninger som en Vejledning, men man maa paa ingen Maade gaa ud fra, at man kan faa en sikker Drøftelse i det enkelte, saa at man siger: Den Industri skal have den Beskyttelse og den skal have den; det vil altid være mere eller mindre vilkaarligt, hvad Resultat man kommer til. Nu kan jeg godt forstaa, at det ærede Medlem for Horsens (Wulff) og andre med ham, saaledes en stor Del af vore industridrivende ræsonnere som saa: Udlandet er flaaet ind paa en stærk protektionistisk Vej, vi bør gøre det samme; naar der overhovedet skal være Tale om en Toldreform, maa denne gaa i samme Retning. Det er jo allerede paafaldende, at da man for en Del Aar siden begyndte at forlange en Toldrevision, forlangte man den baade paa Landet og i Byerne, man hørte baade Handelsmænd og Haandværkere sige alle det samme: Toldreform, og den ene tænkte paa akkurat det stik modsatte af, hvad den anden tænkte paa. Det er klart, at der saa maa komme Sufselser til. Det var altsaa paa Forhaand givet, at der maatte komme Skuffelser efter den Bevægelse, der var for at faa en Toldreform; man ventede jo fra Haandværk og Industri ganske simpelt, at man skulde følge Udlandets Eksempel og forhøje Toldsaferne, men det er jo noget, Industrien maatte kunne sagt sig selv, og jeg forstaar ikke, den har kunnet være i Tvivl derom, at saa længe Agerbruget som vort største Erhverv og desuden en stor Mængde Industrier ikke har Beskyttelse, og navnlig naar Agerbruget, hvis Repræsentanter ere saa talrige, efter mange Overvejelser sige: Vi ville ikke have Beskyttelse — og det kunde man allerede mærke den Gang, det blev saa godt som enstemmig udtalt — saa længe kunde Industrien ikke vente nogen protektionistisk Toldtarif, og hvis den har deltaget i en Told-